

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 26/1852

Гр. София, 01.04.2021г.

Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-18-ти състав в открито заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИРОСЛАВА КАЦАРСКА

При участието на секретаря КИРИЛКА ИЛИЕВА като разгледа т.д. № 429 по описа за 2018г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.692, ал. 3 и следв. от ТЗ.

Образувано е по възражение с вх.№92227/10.09.2020г., подадено в срок по пощата от кредитора „Първа инвестиционна банка“ АД срещу списъка на допълнително приети вземания, обявен в Търговския регистър към Агенцията по вписванията на 31.08.2020 г. с вписване № 20200831111543, в който са включени вземания на „КТБ“ АД (н) в общ размер 17 697 464,63 лв., представляващи просрочени лихви и неустойки върху просрочени лихви по договори за банкови кредити с „Промислено строителство холдинг“ ЕАД от 08.12.2011 г., 26.11.2012 г., 17.01.2013 г., 24.06.2013 г. и 01.04.2014 г., които са предявени пред синдика на „Промислено строителство холдинг“ ЕАД (н) с молба вх. № 131065 от 25.10.2019 г., като възникнали вследствие на решение на ВКС № 39/02.07.2019 г. Възразилият кредитор „ПИБ“ АД оспорва изцяло включените в списъка и приети вземания както по основание, така и по размер. Твърди, че предявените вземания не са нововъзникнали, а същите се претендират за период, предхождащ откриването на производството по несъстоятелност на ПСХ и следователно са предявени след преклузивния срок по чл. 688 от ТЗ - два месеца от изтичането на срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ. Сочи, че с първоначалната си молба от 16.01.2019г. КТБ е предявила два вида вземания: условни вземания в общ размер на 18 225 752.49 лева, за които се водят и иски за обявяване недействителността на прихващания и безусловни вземания в общ размер на 5 227 530.26 лева, представляващи остатък от задължения по договорите за кредит, за който не е извършено погасяване чрез прихващане. Счита, че още тогава КТБ е следвало да предяви посочените вземания, а именно в сроковете по чл. 685 или 688 от ТЗ под условие - в случай, че се уважи някой от исковите, предмет на т.д. № 2630/2016; т.д. 1490/2017г.; т.д. № 1497/2017г.; 1499/2017г. и т.д. № 1693/2018г., подобно на предявяването на останалите вземания, включени в списъка с приети вземания от 11.02.2019г. Поддържа се, че оспореният списък на допълнително приетите от синдика вземания е основан на решение по иск по чл. 59, ал. 5 ЗБН, който обаче не създава и не погасява вземания на несъстоятелната банка от прихваналия кредитор, тъй като негов предмет е правното действие на извършеното прихващане и съдебното решение не установява наличието и размера на вземания на КТБ от ПСХ и не ги прави безспорни. От възразилия кредитор се сочи, че на 13.04.2016г. синдиците на КТБ завели иск срещу длъжника за обявяване за недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността на КТБ на основание чл. 59, ал. 5 ЗБН на 21 брой прихващания, извършени от ПСХ, по който е било образувано търг. дело № 2630/2016г., VI-11 състав, по описа на СГС, като е постановено решение, с което се отхвърлят предявените иски, потвърдено от въззивната инстанция по т.д. № 5582/2017 г., САС, 13 състав, но с Решение 39/02.07.2019г. по дело 1283/2018г., I ТО, ВКС решението на САС е отменено и делото е решено по същество, като прихващанията са обявени за относително недействителни по отношение кредиторите на масата на

несъстоятелността, но счита, че така обявената недействителност е само по отношение на кредиторите на несъстоятелността, а не по отношение на всички лица, и е частична - обхваща единствено частта, която кредиторът в несъстоятелността би получил при разпределението на осребрено имущество. Позовава се и на разпоредбата на чл. 59, ал. 6 от ЗБН, че действието на прихващането в случаите на обявена недействителност на основание чл. 59, ал. 5 ЗБН е отложено за един бъдещ период - до изпълнението на окончателната сметка за разпределение. Окончателна сметка за разпределение се оповестява до един месец от изчерпване на масата на несъстоятелността, одобрява се от управителният съвет на фонда и се изпълнява в срок от един месец от решението на фонда и едва след окончателна сметка за разпределение в производството по несъстоятелност на КТБ, ще може да се определи каква част от сумите от разпределението би получил такъв кредитор, с което да се определи и коя част от извършеното прихващане може да бъде обявена за недействителна. Според възразилия кредитор поради това до окончателната сметка не може да се определи каква част от вземанията на КТБ следва да се съберат в производството по несъстоятелност на извършили прихващането ПСХ. Предвид горното възразилият кредитор счита, че предявените вземания на КТБ, предмет на искове за обявяване недействителност на извършените прихващания, следва да бъдат включени в списъците като условни до изготвяне на окончателна сметка за разпределение в производството по несъстоятелност на КТБ. Постановяването на решение, с което се уважава иск за относителна недействителност на основание чл. 59, ал. 5 ЗБН не е достатъчно условие, за приемането на тези вземания като безусловни, както би било ако е налице пълна недействителност. Поддържа, че частичната недействителност води до частично запазване на действието на прихващане и двете насрещни вземания ще бъдат в някаква степен погасени посредством този способ макар и отлагането действието на прихващането да е напред във времето до изпълнението на частичната сметка за разпределение и да прави невъзможно на този етап определянето на размера на погасената и дължимата част. В този смисъл според него КТБ един път ще се удовлетвори в производството по несъстоятелност на ПСХ и втори път в своето производство по несъстоятелност. Наред с горното кредиторът оспорва и размера на вземанията, като изтъква, че видно от периодите, за които се претендират, крайният срок на претендираните лихви е след обявяването на длъжника в несъстоятелност. Твърди, че съгласно чл. 617 от ТЗ с постановяването на решението за обявяване в несъстоятелност всички парични и непарични вземания стават предсрочно изискуеми, т.е. крайният период, до който може да се претендират лихви и неустойки, е 01.07.2019г. Поради което според него не следва да се дължат и текущи лихви върху просрочената главница и неустойки върху просрочени лихви за периода от 07.10.2019г. до 25.10.2019г. (по отношение на всички договори за банков кредит). Освен това сочи, че съгласно договорите за кредит между КТБ и ПСХ, върху начислените, но неплатени в срок лихви се начислява неустойка в размер на 10% годишно, но претендираните в обжалвания списък вземания за неустойка върху просрочените лихви надвишават 25% от размера на самите лихви. Възразява и че част от вземанията са погасени по давност, като счита, че възражението за изтекла погасителна давност не е с оглед личността - давностният срок е обективен факт, с настъпването на който се погасява правото за принудително събиране на дадено вземане. Производството по несъстоятелност представлява универсално принудително изпълнение, като цялото имущество на длъжника служи за удовлетворяването на всички кредитори и поради това счита, че всеки кредитор може да възрази срещу погасеното по давност вземане на друг кредитор, доколкото по този начин биха се намалили вземанията (а в настоящия случай - вземанията с привилегия по чл. 722, т. 1 от ТЗ), като би останала по-голяма сума за разпределяне на останалите кредитори. Предвид горното и доколкото от „КТБ“ АД се претендират лихви и неустойки, започващи от м. ноември 2014г., а те се погасяват с

кратката тригодишна давност, като действието, което прекъсва давността представлява предявяването на вземането с молбата от 25.10.2019г., счита, че всички вземания, възникнали преди 25.10.2016г. са погасени по давност. Възражава се и срещу привилегията с която е включено вземането, произтичащо от договор за кредит от 26.11.2012г. в размер на 26 780.70 лева. Сочи, че с определение на съда от 09.04.2019г. по оспорване от ПСХ е внесена промяна в първоначалния списък, като предявената главница по същия договор е приета с поредност чл. 722 т. 8 от ТЗ а след като главното задължение е прието като необезпечено, то следва и акцесорните такива да бъдат приети по същия ред. Възражава и срещу реда, по който са приети всички вземания по допълнителния списък от 25.08.2020г., като счита те следва да бъдат приети по т. 8 като хирографарни вземания, а не по т. 1 като обезпечени. Счита, че с погасяване на вземанията в резултат на извършените и приети прихващания са се погасили и техните обезпечения и макар впоследствие прихващанията да са приети за частично относително недействителни, то не се възстановяват обезпеченията по тях. Параграф 5 от Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност противоречи на основния ни закон и правото на Европейския съюз, като създава несигурност в гражданския оборот като прогласява, че извършени заличавания от „КТБ“ АД са непротивопоставими на същия правен субект, дори заличаванията да са извършени заради погасяване на обезпечените вземания. Поддържа, че с това законово изменение за нищожно се приема заличаването на обезпеченията, въпреки че е извършено поради погасяване на обезпеченото вземане. Счита, че е недопустимо посредством законово изменение да се предоставят права на конкретен правен субект и то с обратно действие. Поддържа че тази промяна противоречи на правните принципи, закрепени в чл. 2 ДЕС за свободното движение на стоки, част от което е и придобиването на недвижими имоти, се свързва със сигурността в гражданския оборот. Предвид горното претендира да се приеме възражението за основателно и да не се одобрява списъка. В хода на производството поддържа възражението чрез процесуалния си представител – юриск. Христов.

Длъжникът „ПСХ“ ЕАД /в несъстоятелност/ не изразява становище по възражението.

Кредиторът с оспорени вземания „КТБ“ АД (н) оспорва възражението чрез процесуалните си представители – адв. Димитров и Димитрова. Излага доводи и в писмено становище.

Синдикът Пламен Цветанов е депозирал писмено становище от 28.09.2020г., като сочи, че счита, че възражението на кредитора относно възникването на вземанията е неоснователно, тъй като „независимо за кой период се отнасят, те възникват след обявяването в несъстоятелност“. По т.2 твърди ,че именно решението на ВКС е условието, под което са приети и същото се е сбъднало. По т.3 синдикът сочи, че решението на ВКС прави процесиите прихващания относително недействителни спрямо кредиторите по несъстоятелността на „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО — ХОЛДИНГ“ ЕАД/н/, т.е. включват се всички лихви и неустойки от датата на прихващането до датата на предявяване им в производството по несъстоятелност, както и че всички справки за размера на нововъзникналите лихви и неустойки са представени по делото и заверени от упълномощените от синдиките на КТБ /н/ за това лица. Заявява, че е съгласен с кредитора ПИБ АД, че вземането произтичащо по Договор за кредит от 26.11.2012 г. в размер на 26 780.70 лева, трябва да е с поредност чл. 722, ал.1, т.8 от ТЗ, като има заведено дело за установяване привилегията на това вземане, но към настоящия момент делото все още не е приключило. По т.5 от възражението сочи, че след като главното задължение е прието като обезпечено с поредност чл.722, ал.1, т.1, то следва и акцесорните задължения да бъдат приети по същата поредност, както и че обезпеченията след обявяването от ВКС на прихващанията за относително

недействителни спрямо кредиторите на „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО - ХОЛДИНГ“ ЕАД /н/, се смятат за действителни и запазват своя ред.

Съдът, като взе предвид направените възражения, списъка на приетите вземания, изготвен от синдика, извършените в съдебното заседание по чл. 692 ал. 2 от ТЗ процесуални действия, както и представените доказателства, приема следното:

С решение на СГС, VI-18 състав по т.д.№429/2018г. от 17.12.2018г., вписано в ТР е открито производство по несъстоятелност на длъжника „ПСХ“ ЕАД, като решението е обявено в Търговския регистър на 17.12.2018г.

Не се спори и е видно от данните по делото и справка по ТР, че са съставени списъци на вземанията, предявени в срока по чл. 685 от ТЗ и чл. 688 от ТЗ, като в първия такъв, съставен от синдика Ников, са включени описаните вземания на „КТБ“ АД по т.1. С определение от 09.04.2019г. съдът по несъстоятелността е допуснал промяна по възражение, подадено от Национална агенция по приходите /НАП/, на списъка на приетите предявени вземания, обявен в ТР под № 20190215104237 по партията на „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО - ХОЛДИНГ“ ЕАД, съставляващ списък на приетите вземания на кредитори на търговеца, съставен на основание чл. 686, ал. 1, т. 1 от Търговския закон, относно поредността на удовлетворяване на приетите предявени вземания на „Корпоративна търговска банка“ АД / в несъстоятелност/, като вземанията в общ размер на 22 748,48 лв. – редовна главница, просрочена главница, просрочена лихва и текущи лихви и неустойки с основание за възникването им – договор за банков кредит от 26.11.2012г., не са с поредност по чл. 722, ал.1 т. 1 от ТЗ, като изключва приетата привилегия на вземанията въз основа на договор за особен залог от 26.11.2012г., с първоначално вписване на 25.01.2013г. в ЦРОЗ, чието действие е прекратено на 25.01.2018г., а с поредност по чл. 722, ал.1 т. 8 от ТЗ – като хирографарно. Относно спорната привилегия е бил предявен и иск по чл. 694 от ТЗ, който е бил предмет на т.д.№ 743/2019г. на СГС, 6-17 състав, по който е постановено решение от 13.11.2020г., което видно от отбелязването в системата е влязло в сила на 23.12.2020г., с което искът на „КТБ“ АД е отхвърлен и което съдът служебно прилага след справка по деловодната система.

С горесцитираното определение от 09.04.2019г. СГС е допуснал промяна по възражение, подадено от „КТБ“ АД / в несъстоятелност/, на списъка на приетите предявени вземания, обявен в ТР под № 20190215104237 по партията на „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО - ХОЛДИНГ“ ЕАД, съставляващ списък на приетите вземания на кредитори на търговеца, съставен на основание чл. 686, ал. 1, т. 1 от Търговския закон, относно на условието, при което са приети вземанията на „КТБ“ АД като вместо „под условие, че бъдат уважени исковете по т.д.№2630/2016г., т.д.№1490/2017г., т.д.№1497/2017г., т.д.№1499/2017г. и т.д.№1693/2018г.“, следва да се чете „под условие, че бъде уважен някой от исковете по т.д.№2630/2016г., т.д.№1490/2017г., т.д.№1497/2017г., т.д.№1499/2017г. или т.д.№1693/2018г., всички по описа на СГС и до размера, в който искът по някое от тези дела е уважен“, като допълва и списъка като в приети вземания с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал.1 т.1 от ТЗ включва и предявеното вземане на „КТБ“ АД за законна лихва върху главницата от 1 895 606,31 евро от датата на откриване на производството по несъстоятелност – 17.12.2018г. до окончателното издължаване, като е одобрил и списъка на приетите вземания по чл. 685 от ТЗ, обявен в Търговския регистър под №20190215104237 по партията на „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО - ХОЛДИНГ“ ЕАД, ЕИК 831648572, с горепосочените корекции.

Не се спори и се установява, че с решение на ВКС №39/02.07.2019 г. по т.д.1283/2018г., е отменено решение № 556 на Софийския апелативен съд, ТК, 13-и с-в, от 8.III.2018 г., постановено по т. д. № 5582/2017 г., както и потвърденото с него първоинстанционно решение № 1645/21.VIII.2017 г. на Софийския градски съд, ТК, VI-11 състав, по т. д. № 2630/2016 г., като вместо това са обявени за относително

недействителни по отношение кредиторите на масата на несъстоятелността на „Корпоративна търговска банка АД (в несъстоятелност) на извършените от „Промислено строителство Холдинг“ АД-София, гара Яна, 21 /ДВАДЕСЕТ И ЕДНО/ ПРИХВАЩАНИЯ със следните негови изявления до кредитната институция: 1./ С вх. № 8889/19.IX.2014 г.; 2./ С вх. № 8885/19.IX.2014 г.; 3./ С вх. № 10221/30.X.2014 г.; 4./ С вх. № 8900/19.IX.2014 г.; 5./ С вх. № 10505/3.XI.2014 г.; 6./ С вх. № 8907/19.IX.2014 г.; 7./ С вх. № 8908/19.IX.2014 г.; 8./ С вх. № 8901/19.IX.2014 г.; 9./ С вх. № 8895/19.IX.2014 г.; 10./ С вх. № 8886/19.IX.2014 г.; 11./ С вх. № 8897/19.IX.2014 г.; 12./ С вх. № 8904/19.IX.2014 г.; 13./ С вх. № 8905/19.IX.2014 г.; 14./ С вх. № 8892/19.IX.2014 г.; 15./ С вх. № 8882/19.IX.2014 г.; 16./ С вх. № 8893/19.IX.2014 г.; 17./ С вх. № 9401/16.X.2014 г.; 18./ С вх. № 10409/31.X.2014 г.; 19./ С вх. № 10838/4.XI.2014 г.; 20./ С вх. № 10834/4.XI.2014 г.; 21./ С вх. № 10836/4.XI.2014 г., като извършени след началната дата на неплатежоспособността на „Корпоративна търговска банка“ АД /в несъстоятелност/ - 20 юни 2014 г. Решението е постановено при участието на третото лице-помагач „Първа инвестиционна банка“ АД като трето лице помагач. Видно от мотивите на акта, процесните прихващания са били във връзка със сключените от „ПСХ“ ЕАД пет договора за банков кредит с „КТБ“ АД, които са както следва: от 8.XII.2011 г. за 14 000 000 евро, от който, съгласно извлечение от счетоводните книги на банката към датата 29.X.2014 г. задълженията на „Промислено строителство Холдинг“ ЕАД са били в размер на 8 554539.48 евро; от 26.XI.2012 г. в размер на 180 000 лева, от който, съгласно извлечението от счетоводните книги на банката, задълженията на ответника по касация са възлизали на 22 748.49 лв.; от 17.I.2013 г. в размер на 4 500 000 лева, от който, съгласно извлечението то счетоводните книги на банката, към датата 18.IX.2014г. задълженията на търговеца ответник са били в размер на 2 413 390.35 лв.; от 24.VI.2013 г. в размер на 1 500 000 лева, от който, съгласно извлечението от счетоводните книги на банката, задълженията на ответното търговско дружество към датата 29.X.2014 г. са били в размер на 974 082.60 лева; и от 1.IV.2014 г. в размер на 4 000 000 лева, от който, съгласно извлечението от счетоводните книги на банката, задълженията на ответника към датата 29.X.2014 г. са били в размер на 4 034 957.68 лв. ВКС е приел за установен факта на извършените цесии, както и възникналите по повод на същите прехвърляния на вземания взаимоотношения между страните по спора във връзка със заведените в периода 12.IX.2014 г. – 4.XI.2014 г. в канцеларията на банката настоящ касатор изявления за прихващане, като предвид разпоредбата на § 8 от ПЗР на ЗИДЗБН (обн. ДВ, бр. 22 от 13 март 2018 г.), постановяваща, че „член 59, ал. 5, 6 и 7 се прилагат от 20 юни 2014 г., т.е. считано от окончателно определената начална дата на неплатежоспособността на „КТБ“ АД (в Н.), е прието, че всяко едно от процесните 21 прихващания следва по време този единствено меродавен за преценката за относителна недействителност на същите момент. Следователно се е сбъднало условието, под което са приети предходните вземания на „КТБ“ АД.

С процесния списък са приети следните вземания на „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД /н/ (КТБ), предявени пред синдика на 25.10.2019г., възникнали вследствие на решение на ВКС № 39/02.07.2019г.: 1/ за сумата от 12 007 080,33 лева, представляващи просрочени лихви по Договор за банков кредит от 08.12.2011г. с поредност по чл. 722, т. 1 ТЗ, сумата от 26 780,70 лева, представляващи просрочени лихви и неустойки върху просрочени лихви по Договор за банков кредит от 26.11.2012г. с поредност по чл. 722, т. 1 ТЗ, ал. 1 от ТЗ, сумата от 199 925,51 лева, представляващи просрочени лихви и неустойки върху просрочени лихви по Договор за банков кредит от 17.01.2013г. с поредност по чл. 722, т. 1 ТЗ, ал. 1 от ТЗ; сумата от 1 079 163,44 лева, представляващи просрочени лихви и неустойки върху просрочени лихви по Договор за банков кредит от 24.06.2013г. с поредност по чл. 722, т. 1 ТЗ, ал. 1 от ТЗ; сумата от 4 384 513,76 лева, представляващи

просрочени лихви и неустойки върху просрочени лихви по Договор за банков кредит от 01.04.2014г. с поредност по чл. 722, т. 1 ТЗ, ал. 1 от ТЗ, или общо 17 697 464,63 лева.

Видно от справка по т.д.№ 743/2019г. на СГС, ТО, 17 състав, е постановено решение от 13.11.2020г., което видно от отразеното в деловодната система е влязло в сила на 23.12.2020г., с което е отхвърлен предявения от „Корпоративна търговска банка“ АД - в несъстоятелност, и съищеца Пламен Иванов Цветанов – синдик на „Промислено строителство холдинг“ ЕАД – в несъстоятелност иск срещу „Промислено строителство холдинг“ ЕАД – в несъстоятелност и Национална агенция за приходите, с правно основание чл. 694, ал. 2, т. 2 ТЗ за признаване за установено, че в полза на „Корпоративна търговска банка“ АД - в несъстоятелност съществува обезпечение на вземанията към „Промислено строителство холдинг“ ЕАД – в несъстоятелност, възникнали от договор за кредит, сключен на 26.11.2012 г., за получаване на редовна главница, на просрочена главница, на начислена възнаградителна лихва, която е просрочена, на начислена текуща лихва и на неустойка за забава, които са в общ размер на 22 748, 48 лв., които вземания са предявени в производството по несъстоятелност на „Промислено строителство холдинг“ ЕАД и са включени в списъка на приети от синдика вземания, който е одобрен с определение от 09.04.2019 г., постановено по т.д. № 429/2018 г. по описа на СГС, VI-18 състав, обявено в търговския регистър на 15.04.2019 г., което обезпечение представлява особен залог върху вземания на „Промислено строителство холдинг“ ЕАД – в несъстоятелност за получаване на суми по разплащателни сметки, открити в „КТБ“ АД и е учредено с договор за особен залог, сключен на 26.11.2012 г., между „Корпоративна търговска банка“ АД и „Промислено строителство холдинг“ ЕАД, вписан в ЦРОЗ на 25.01.2013 г. и на 06.06.2014 г. и което обезпечение дава право на удовлетворяване на „Корпоративна търговска банка“ АД - в несъстоятелност в производството по несъстоятелност на „Промислено строителство холдинг“ ЕАД от получената сума при реализацията на обезпечението с ред по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

В производството е изслушано заключение на съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице Соня Миткова, което се кредитира от съда като дадено обективно, безпристрастно и компетентно. От същото се установява, че въз основа на прегледаните и подробно описани на стр. 3 и 4 от заключението счетоводни документи, в табличен вид експертът е представил сумите по петте договора за кредит и отменените прихващания по тях, които са както следва:

1/по Договор за банков кредит от 08.12.2011 г., с разрешен размер 14 000 000 евро, са отменени прихващания с Решение № 39/02.07.2019 г. на ВКС:

Задължения	Период	Общ размер, евро
Главница		6 538 143,69
Просрочена главница	10.10.2014 – 10.10.2014	50 212,82
Просрочени лихви върху редовна главница	27.10.2014 – 27.10.2014	64 319,06
Просрочени лихви върху просрочена главница	27.10.2014 – 30.10.2014	872,01
Неустойка върху просрочени лихви	23.12.2011 – 30.10.2014	1 351,38
Общо прихващания		6 654 898,96

В таблица 2 на стр. 5 са посочени задълженията, формирани след отмяна на прихващанията и същите са следните:

Задължения	Период	Общ размер, евро
Просрочени лихви върху редовна главница	25.11.2014 – 25.01.2018	886 025,23
Просрочени лихви върху просрочена главница	25.11.2014 – 25.09.2019	4 037 210,38
Неустойка върху просрочени лихви	30.10.2014 – 07.10.2019	1 089 374,45
Текущи лихви върху просрочена главница	25.09.2019 – 07.10.2019	40 628,20
Неустойка върху просрочени лихви	07.10.2019 – 25.10.2019	24 942,13
Текущи лихви върху просрочена главница	07.10.2019 – 25.10.2019	60 942,30
Общо задължение към 25.10.2019 г.		6 139 122,69

Според експерта в резултат на горното, задълженията по този договор за кредит към 25.10.2019г. възлизат на следните суми:

Задължения	Общ размер, евро
Просрочена главница	6 588 356,51
Просрочени лихви върху редовна главница	950 344,29
Просрочени лихви върху просрочена главница	4 038 082,39
Неустойки	1 115 667,96
Текуща лихва върху просрочена главница	101 570,50
Общо задължения към 25.10.2019 г.	12 794 021,65

По договор за банков кредит от 26.11.2012 г., с разрешен размер 180 000 лева, са отменени прихващания с Решение № 39/02.07.2019 г. на ВКС, представени в следната таблица:

Задължения	Период	Общ размер, лева
Главница	20.11.2014 – 22.12.2014	15 000,00
Просрочена главница	20.10.2014 – 20.10.2014	7 500,00
Лихви върху редовна главница	27.10.2014 – 31.10.2014	11,25
Лихви върху просрочена главница	27.10.2014 – 31.10.2014	11,87
Просрочени лихви върху редовна главница	27.10.2014 – 27.10.2014	166,88
Просрочени лихви върху просрочена главница	27.10.2014 – 27.10.2014	47,50
Неустойка върху просрочени лихви	25.02.2014 – 31.10.2014	10,98
Общо прихващания		22 748,48

След отмяната са формирани задължения в размерите, посочени в таблица 5 на стр. 5 и 6 от заключението, а именно:

Задължения	Период	Общ размер, лева
Просрочени лихви върху редовна главница	25.11.2014 – 29.12.2014	135,01
Просрочени лихви върху просрочена главница	25.11.2014 – 25.09.2019	20 674,47
Неустойка върху просрочени лихви	31.10.2014 – 07.10.2019	5 095,02
Текущи лихви върху просрочена главница	25.09.2019 – 07.10.2019	142,50
Неустойка върху просрочени лихви	07.10.2019 – 25.10.2019	175,33
Текущи лихви върху просрочена главница	07.10.2019 – 25.10.2019	213,75
Общо задължение към 25.10.2019 г.		26 436,08

В резултат на направените изчисления към към 25.10.2019 г. дължимите според вещото лице суми по този договор за кредит са в общ размер на и са представени в таблица 6 на стр. 6 от експертизата, както следва:

Задължения	Общ размер, лева
Просрочена главница	22 500,00
Просрочени лихви върху редовна главница	313,14
Просрочени лихви върху просрочена главница	20 733,84
Неустойки	5 281,33
Текуща лихва върху просрочена главница	356,25
Общо задължения към 25.10.2019 г.	49 184,56

Вещото лице е установило, че по договор за банков кредит от 17.01.2013 г., с разрешен размер 4 500 000 лева са отменени прихващания с Решение № 39/02.07.2019 г. на ВКС в размер на сумата от 164 947,25 лв., в резултат на което по този договор са формирани задължения в размерите, посочени в таблица 8 на стр. 6 от заключението, както следва:

Просрочени лихви върху просрочена главница	25.09.2014 – 25.09.2019	156 699,80
Текущи лихви върху просрочена главница	25.09.2019 – 07.10.2019	1 044,67
Неустойка върху просрочени лихви	25.09.2014 – 07.10.2019	39 042,70
Текущи лихви върху просрочена главница	07.10.2019 – 25.10.2019	2 089,32
Неустойка върху просрочени лихви	07.10.2019 – 25.10.2019	1 049,02
Общо задължение към 25.10.2019 г.		199 925,51

В резултат на горното към дата 25.10.2019г. по този договор за кредит са налице задълженията, посочени в таблица 9, а именно:

Задължения	Общ размер, лева
Просрочена главница	164 947,25
Просрочени лихви върху редовна главница	0,00
Просрочени лихви върху просрочена главница	157 222,12
Текуща лихва върху просрочена главница	2 611,67
Неустойки	40 091,72
Общо задължения към 25.10.2019 г.	364 872,76

Експертът сочи, че по договора за банков кредит от 24.06.2013 г., с разрешен размер от 1 500 000 лева са отменени прихващания с Решение № 39/02.07.2019 г. на ВКС за следните суми:

Задължения	Период	Общ размер, лева
Редовна главница		926 728,81
Просрочена главница	20.10.2014 – 20.10.2014	51 526,19
Просрочени лихви върху редовна главница	27.10.2014 – 27.10.2014	7 698,21
Просрочени лихви върху просрочена главница	27.10.2014 – 27.10.2014	1 016,44
Неустойка върху просрочени лихви	25.02.2014 – 16.10.2014	278,40
Общо прихващания		987 248,05

В резултат на горното са формирани задълженията по него, посочени в таблица 11 на стр. 7 от заключението, които са както следва:

Задължения	Период	Общ размер, лева
Просрочени лихви върху редовна главница	27.10.2014 – 28.12.2015	49 243,89
Просрочени лихви върху просрочена главница	27.10.2014 – 25.09.2019	807 736,20
Неустойка върху просрочени лихви	16.10.2014 – 07.10.2019	202 547,77
Текущи лихви върху просрочена главница	25.09.2019 – 07.10.2019	6 195,62
Неустойка върху просрочени лихви	07.10.2019 – 25.10.2019	4 147,43
Текущи лихви върху просрочена главница	07.10.2019 – 25.10.2019	9 293,42
Общо задължение към 25.10.2019 г.		1 079 164,33

Експертът сочи, че общо задълженията по този договор за кредит към горепосочената дата – 25.10.2019г. са в размера, посочен в таблица 12 или следните:

Задължения	Общ размер, лева
Просрочена главница	978 255,00
Просрочени лихви върху редовна главница	56 918,14
Просрочени лихви върху просрочена главница	808 480,70
Неустойки	206 973,60
Текуща лихва върху просрочена главница	15 489,04
Общо задължения към 25.10.2019 г.	2 066 116,48

Вещото лице сочи, че по силата на Договор за встъпване в дълг от 15.02.2018 г., като солидарен длъжник по Договор за банков кредит от 24.06.2013 г., за сумата до 1 384 912,88 лева, е встъпило дружеството „Пи Ес Инвест“ ЕООД, ЕИК 204214605. На 20.12.2019 г. от солидарния длъжник е извършено погасяване на задължение в размер на 1 018 131,17 лв. (с вальор 26.07.2019 г.), която сума е преведена и осчетоводена по специална разплащателна сметка в лева с аналитичен номер 1716 100 000522 12 9.С датата на вальора – 26.07.2019 г. получената сума от 1 018 131,17 лв. е отнесена за погасяване на прихващанията в размер на 987 248,05 лв. (Таблица 10) и за частично погасяване на неустойка – 30 883,12 лв., като така извършените операции водят до изменения на размерите на задълженията по договора за кредит от 24.06.2016 г., и към горепосочената дата задълженията са следните:

Задължения	Общ размер, лева
Просрочена главница	0,00
Просрочени лихви върху редовна главница	49 219,93
Просрочени лихви върху просрочена главница	777 002,48
Неустойки	175 218,01
Текуща лихва върху просрочена главница	0,00
Общо задължения към 25.10.2019 г.	1 001 440,42

Вещото лице сочи, че на 20.12.2019 г. е открита нова кредитна сделка (възстановен кредит след отменени прихващания) със съответните параметри, съгласно договора за кредит от 24.06.2013 г., като размерът на задълженията по възстановения кредит към датата на откриване на сделката – 20.12.2019 г. е представен в таблица 16 на стр. 9 от заключението и е следния:

Задължения	Общ размер, лева
Просрочена главница	0,00
Просрочени лихви върху редовна главница	49 219,93
Просрочени лихви върху просрочена главница	777 002,48
Неустойки	187 840,86
Текуща лихва върху просрочена главница	0,00
Общо задължения към 20.12.2019 г.	1 014 063,27

Вещото лице сочи, че по договора за банков кредит от 01.04.2014 г., с разрешен размер 4 000 000 лева са отменени прихващания с Решение № 39/02.07.2019 г. на ВКС, които са представени в таблица 17 и са както следва:

Задължения	Период	Общ размер, лева
Главница		3 999 200,00
Лихви върху редовна главница	27.10.2014 – 30.10.2014	2 999,40
Просрочени лихви върху редовна главница	27.10.2014 – 27.10.2014	31 993,60
Неустойка върху просрочени лихви	25.04.2014 – 30.10.2014	764,68
Общо прихващания		4 034 957,68

След отмяната на прихващанията по процесния договор за кредит са формирани описаните в таблица 18 от заключението задължения, които са следните:

Задължения	Период	Общ размер, лева
Просрочени лихви върху редовна главница	25.11.2014 – 27.07.2015	215 466,00
Просрочени лихви върху просрочена главница	27.04.2015 – 25.09.2019	3 270 493,03
Текущи лихви върху просрочена главница	25.09.2019 – 07.10.2019	25 328,27
Неустойка върху просрочени лихви	30.10.2014 – 07.10.2019	817 554,72
Текущи лихви върху просрочена главница	07.10.2019 – 25.10.2019	37 992,66
Неустойка върху просрочени лихви	07.10.2019 – 25.10.2019	17 604,83
Разноски по кредита	20.03.2019 – 10.04.2019	74,22
Общо задължение към 25.10.2019 г.		4 384 513,76

Според експерта общият размер на задълженията към 25.10.2019 г. по този договор за кредит са в посочения в таблица 19 размер, като включват и разноски в общ размер 74,22 лв. представляват такса за вписване в ЦРОЗ – 50 лв. и нотариална такса – 24,22 лв., установени по извлечение от банкова сметка с аналитичен номер 4594 100 000522 17 01 0, и са както следва:

Задължения	Общ размер, лева
Просрочена главница	3 999 200,00
Просрочени лихви върху редовна главница	250 459,00
Просрочени лихви върху просрочена главница	3 270 493,32
Текуща лихва върху просрочена главница	63 320,67
Неустойки	835 924,23
Разноски	74,22
Общо задължения към 25.10.2019 г.	8 419 397,22

Вещото лице посочва, при изслушването си в съдебно заседание, че разноските не са сумирани и в тази таблица следва да се чете общ размер на задължението – 8 419 471,44 лв., както и че ако се приеме, че обявените за недействителни прихващания не са породили погасително действие и „Промислено строителство холдинг“ ЕАД (н) е в просрочие по въпросните договори за кредит, общите размери на задълженията по всеки един от тях към 25.10.2019 г. са, както следва: по договор за банков кредит от 08.12.2011 г. – 12 794 021,65 евро; по договор за банков кредит от 26.11.2012 г. – 49 184,56 лева; по договор за банков кредит от 17.01.2013 г. – 364 872,76 лева; по договор за банков кредит от 24.06.2013 г. – 1 001 440,42 лева; по договор за банков кредит от 01.04.2014 г. – 8 419 471,44 лева съобразно уточнението при изслушване. В съдебно заседание вещото лице сочи, че е проследило записванията по извлеченията и по тях се вижда преоформения дълг, сформирани на новите задължения, след отменените прихващания, и там се съдържа информация за размера на главницата, размера на прилагания лихвен процент, начислената лихва. В хронологичен ред са начислени лихвите, прилаган е лихвения процент, данните в таблици са по извлеченията, представени от КТБ АД /н/.

Съдът намира, че възражението е подадено в срок по пощата, допустимо е и следва да бъде разгледано по същество.

Прихващането е способ за погасяване на вземания, като същото се упражнява чрез правно действие - едностранна сделка. Недействителността /вкл. относителната/ е присъща на сделките или други правни действия, а не на правните резултати от същите. Обявената по реда на чл. 59, ал. 3 от Закона за банковата несъстоятелност, относителна недействителност на прихващането по същество е равнозначна на относителна недействителност на едностранната сделка /волеизявлението/, чрез която то се упражнява. Извършеното преди развалянето на договора за цесия от цесионера прихващане на цедираното вземане със съществуващи негови задължения към "КТБ" АД /н/ е от значение за правата на цедента по отношение на цедираното вземане. При

действителност на прихващането, вземането се е погасило преди отпадането на облигационната връзка по договора за цесия, поради което същото не може да се върне в патримониума на цедента и за последния не съществува възможност да търси изпълнението му от длъжника, а се поражда вземане на цедента към цесионера за равностойността на вземането, с което последният неоснователно се е обогатил. Уважаването на иска по чл. 59, ал. 3 от ЗБН обаче, би означавало, че цедираното вземане не е погасено чрез прихващане и същото се е върнало в патримониума на цедента при развалянето на договора за цесия, в който смисъл изрично е произнасянето на ВКС с решение № 126/30.01.2020г. по т.д. № 2785/2018г. на ВКС, Първо т.о. Съдът намира, че в случая безспорно се установи, че с влязло в сила решение на ВКС процесните прихващания са обявени за недействителни. С оглед горното е настъпило уговореното прекратително условие по договора за цесия. Ирелевантни са изтъкнатите от синдика доводи, че прихващането било обявено за недействително само спрямо кредиторите на несъстоятелността, а не по друга причина. Правният ефект е, че прихващане не е настъпило и именно поради това, кредитора ги е получил обратно в патримонуима си.

Спецификата на производството по несъстоятелност и уредените в него преклузивни срокове за предявяване на вземанията срещу длъжника налагат нуждата, от призната от закона възможност те да бъдат предявени и когато не са още изискуеми или ликвидни към датата на предявяването им или когато съществуването им в правната сфера на предявилият ги кредитор е обусловено от сбъдването на някакво бъдещо несигурно събитие. Такава възможност законът е уредил с разпоредбата на чл. 725 ТЗ. Кредиторът може да е носител на вземането към датата на откриване на производството по несъстоятелност или да е спорен въпроса дали при сбъдване на очертаното от него условие, същият ще се легитимира като кредитор на длъжника в открито производство по несъстоятелност и дали ще има право да получи удовлетворение в производството по несъстоятелност. Съгласно цитираната норма при първоначалното разпределение за оспореното вземане се заделят средства, които се разплащат към този кредитор, само ако до окончателното разпределение условието се сбъдне. В противен случай те се разпределят между останалите кредитори на несъстоятелния търговец. Процесният случай е аналогичен и правоприлагането по аналогия в случая е допустимо съгласно чл. 46, ал. 2 ЗНА. Активната легитимация на банката на кредитор по предявените вземания е поставена в зависимост от положителния изход на спора по предявените срещу длъжника конститутивни искове с правно основание чл. 59, ал. 5 ЗБН. При уважаването им в отношенията между длъжника и кредиторите на банката, ще се установи, че прихващането е недействително и не може да им се противопостави. Това разрешение не поставя в по-неблагоприятно положение останалите кредитори на несъстоятелния длъжника, тъй като плащане към кредиторите на банката ще се извърши, само ако до окончателното разпределение, влезе в сила положително решение по предявените искове по чл. 59, ал. 5 ТЗ, предмет на цитираните по-горе търговски дела. При постановяване на положително решение банката ще има право да получи удовлетворение в производството по несъстоятелност съобразно привилегията, с която се ползва вземането ѝ. До постановяване на влязъл в сила съдебен акт по исковете по чл. 59, ал. 5 от ЗБН относно спора за валидността на прихващанията, не може да се приеме, че вземанията на банката са погасени чрез прихващане и не съществуват, нито че вземанията следва да бъдат приети безусловно. В случая за главниците вземания са предявени под условие още в срока по чл. 685 от ТЗ и приети именно при такова условие, като в случая едно от тях се е сбъднало, а именно уважен е предявения иск по т.д. 1230/2016г. за обявяване на недействителност на прихващанията. С оглед горното съдът намира, че е отпаднал правният ефект на погасяването на вземанията по договорите за банков кредит в резултат на извършеното прихващане. Същите не са

погасени, и поради това за банката е възникнало основание да начисли и претендира допълнителни лихви и неустойки. След като през 2014г. не е настъпило прихващане и вземанията не са погасени, нито изплатени по друг начин, с изключение на единия договор от встъпилия съдлъжник, няма основание да се отрече правото на кредитора да търси лихви и неустойки в резултат на неизпълнение на процесните договори за кредит. Именно те са предмет на последващото предявяване на вземания, което е извършено с молба от октомври 2019г. В случая се касае за вземания, които са възникнали с оглед правния ефект от решението на ВКС за обявяване на недействителността на прихващанията. Защото към 2014г., е било налице извършено прихващане, но с уважаване на исквете по чл. 59 от ЗБН същото се счита недействително. Предвид горното, макар да се касае за вземания, част от които са за период преди откриване на производството по несъстоятелност на длъжника, то тяхната изискуемост е обусловена от настъпване на условието – уважаване на иска по чл. 59 от ЗБН и именно събдването на това условие е основание за изискуемостта на вземанията. Предвид горното и доколкото няма данни кога решението на ВКС е съобщено на „КТБ“ АД /н./, но не се спори, че същото е от юли 2019г., като предявяването на вземанията в резултат на правния ефект на същото и е с молба от октомври 2019г. е в рамките на тримесечния срок и съдът счита, че горното не е основание априори вземанията да бъдат изключени. Последницата от уважаването на иска по чл. 59, ал. 5 от ЗБН е, че прихващането се счита, че не се е състояло, като за попълване на масата на несъстоятелността на банката, вземането на банката по договора за кредит продължава да съществува и може да бъде събрано принудително. Насрещното вземане на извършили обявеното за недействително прихващане кредитор към банката също продължава да съществува, като кредиторът се вписва служебно в списъка по чл. 64, ал. 1 от ЗБН, съгласно § 8 от ПЗР към ЗИД на ЗБН (доп. - ДВ, бр. 33 от 2019 г., в сила от 19.04.2019 г.). Съгласно чл. 64, ал. 2 от ЗБН (нова - ДВ, бр. 83 от 2019 г., в сила от 22.10.2019 г.), вземанията на лицата, които са извършили прихващания, обявени за недействителни по реда на чл. 59 с влезли в сила съдебни решения, се вписват служебно от синдика в списъка по ал. 1, като за тези вземания се прилага чл. 100 от закона. Тази разпоредба е допълнителен аргумент, че няма пречка въпреки изтичането на сроковете по чл. 685 от ТЗ и чл. 688 от ТЗ, след обявяване на прихващанията за недействителни с влязъл в сила акт, да бъдат включени допълнителни вземания в резултат от тази настъпила правна промяна, поради което в тази част съдът намира, че възражението на кредитора „ПИБ“ АД е неоснователно.

По отношение на заявеното от кредитора „ПИБ“ АД възражение за изтекла погасителна давност за част от предявените вземания, а именно всички такива с падеж преди 25.10.2016г., съдът намира следното:

В производството по чл. 692 от ТЗ, както и по иска по чл. 694 от ТЗ длъжникът разполага със самостоятелни правомощия на процесуална защита, включително и чрез възражение за погасяване по давност на приети от синдика вземания, като може да излага всички правопораждащи, правоизключващи и правопрекратяващи факти по аргумент от разпоредбата на чл. 635, ал. 3 от Търговския закон. В този смисъл и възражението за изтекла давност представлява изрично процесуално право на длъжника, което той може и да не упражни, като това зависи изцяло от волята на длъжника и от неговата субективна преценка. Аргумент в тази насока е и установената в разпоредбата на чл. 118 от ЗЗД възможност длъжникът да изпълни задължението и след изтичане на давността, като в този случай той няма право да иска обратно платеното, макар и в момента на плащането да не е знаел, че давността е изтекла. Видно от разпоредбата на чл. 118 от ЗЗД самите вземания като материални облигационни права не се погасяват с изтичането на давностните срокове. От горното следва, че единствено легитимирано да се позове на давност е длъжникът по конкретното материално правоотношение, тъй като се касае за лично субективно

процесуално право, упражняването на което зависи изцяло от волята на задълженото лице. Трето, външно на облигационната връзка, лице /каквото безспорно се явява и кредиторът "ПИБ" АД/, не може да се позове на давност, а съгласно нормата на чл. 120 от ЗЗД давността не се прилага служебно. От друга страна не всяко право на длъжника може да се упражнява от неговия кредитор по реда на чл. 134 от ЗЗД. По този ред не могат да бъдат упражнени личните неимуществени права, както и имуществени права, зависещи от личната преценка на длъжника. Възражението за изтекла погасителна давност се включва именно в тази категория права - имуществени права, зависещи от личната преценка на длъжника, тъй като длъжникът може да изпълни валидно своето задължение, независимо от погасяването му по давност. Ето защо възраженият кредитор в настоящото производство не може да се позове на изтекла давност, тъй като позоваването на изтекла погасителна давност представлява правозащитно възражение принадлежащо единствено на длъжника. Материалното правоотношение, въз основа на които съществува вземането, е между кредитора и длъжника и именно длъжникът е този, който може надлежно да упражни възражението си за изтекла погасителна давност. Това възражение е от категорията правопогасяващи, но принадлежи на страната по материалното правоотношение, а не на трети лица. В тази връзка изявленията на трети лица, че вземането е погасено по давност, не водят до настъпване на погасителния ефект на това възражение. Погасителната давност е установена в интерес на длъжника, който позовавайки се на бездействието на своя кредитор в давностния период би могъл да осуети уважаването на предявен срещу него осъдителен иск. В този смисъл погасителната давност ползва пряко длъжника (арг. от решение № 320 от 17.06.2010 г. на ВКС по т. д. № 161/2009 г., II т. о., ТК) Аргумент в подкрепа на този извод е и законова забрана за служебно прилагане на института на давността. Правните последици на давността, съобразно трайната и непротиворечива съдебна практика могат да бъдат постигнати единствено въз основа наведено в срок и по установения ред възражение от страна на длъжника. Наведено от трето, външно на правоотношението, лице възражение за погасяване на определено вземане по давност е недопустимо. Същото не би могло да ангажира валидно упражняването на правото на възражение за погасителна давност, което е лично и е предоставено на разположение единствено на длъжника по материалното правоотношение. Предвид горното, нито синдикът служебно, нито кредитор в производството по несъстоятелността, може да упражни правопогасяващото възражение за изтекла погасителна давност за вземането. Това може да стори само длъжникът, но по делото няма изявление от негова страна в този смисъл. С оглед горното доводите на „ПИБ“ АД, че част от вземанията са погасени по давност са неоснователни.

По отношение на частта по т.4 от възражението относно привилегията на вземанията по договора за кредит от 26.11.2012г., същото е основателно, както посочва и синдиката. Спорната привилегия е била предмет и на приключилото с влязло в сила решение по т.д. № 743/2019г., по което с решение от 13.11.2020г., влязло в сила, е отречена и следователно по отношение на вземанията по този договор поредността на удовлетворяване следва да е по чл. 722, ал.1, т.8 от ТЗ, а не по т.1. Следва да се споделят и аргументите от предходното определение по чл. 692 от ТЗ, където е изследван подробно въпросът с отразеното в ЦРОЗ относно обезпечението по процесния договор за кредит. С оглед зачитане на СПН на влязлото в сила решение, в тази част възражението се явява основателно и следва да бъде уважено.

По отношение на доводите на „ПИБ“ АД, свързани с договора за кредит от 24.06.2013г., съдът намира следното:

От заключението на ССЕ се установи, че по силата на договор за встъпване в дълг от 15.02.2018 г., като солидарен длъжник по договор за банков кредит от 24.06.2013 г., за сумата до 1 384 912,88 лева, е встъпило дружеството „Пи Ес Инвест“ ЕООД, ЕИК 204214605, като от солидарния длъжник е извършено погасяване на

задължение в размер на 1 018 131,17 лв. (с вальор 26.07.2019 г.). В резултат, на което са погасени описаните задължения, но са налице такива, които възникнат с обявяването на прихващанията за недействителни и същите са отразени в изготвената таблица от експерта. От трето лице са погасени задълженията на кредитополучателя, описани в таблица 13. В резултат от забавата в погасяването на дълга по кредита за периода след извършване на недействителните прихващания, са начислени просрочени лихви върху редовна главница, просрочени лихви върху просрочена главница и неустойки върху просрочена главница. Задължението за просрочени лихви върху просрочена главница в таблица 14 е посочено с краен момент 26.08.2019г. при извършено погашение на главницата на 26.07.2019г. поради това, че съгласно договорът за банков кредит падежните дати за главницата са на 20 число а за лихвата - на 25 число, т.е. поради погасяването на дълга по главницата на 26.07.2019г. кредитополучателят дължи лихва и за периода 25-26.07.2019г., но тя падежира на 25.08.2019г. неделя, т.е. в следващия работен ден – понеделник - 26.08.2019г. Следователно в общият размер на просрочената лихва върху просрочена главница от 777 002,14лв. е включена и лихвата за един ден от последния период 25.07 - 26.08.2019г. След 26.08.2019г. не е начислявана лихва. Посочен е целият период 26.07.2019г. - 26.08.2019г. тъй като падежът на лихвата, начислена след 25.07.2019г. е на 26.08.2019г. Вещото лице е посочило дължимост на част от процесните вземания към 25.10.2019г., защото на тази дата са предявени допълнителните вземания на КТБ/н/ с молба вх.№131065/25.10.2019г. и към този момент, вземанията са непогасени.

По отношение на възражението на кредитора, че вземанията на „КТБ“ АД /н./ следвало да се приемат като условни, а именно условието да е съгласно чл. 59, ал.6 от ЗБН до окончателната сметка за разпределение, съдът намира същото за неоснователно. Обявяването на недействителността на прихващанията не е условно, а отлагането до сметката за разпределение касае кредиторите на самата банка, които са прихванали. То не влияе на размера на вземанията на банката към нейните длъжници, които след отпадане на правния ефект на прихващанията, се счита, че не са погасени и са дължими.

Съдът намира за неоснователни и възраженията на кредитора „ПИБ“ АД относно обезпеченията и привилегиите на вземанията, с изключение на гореописаното. Вземанията на „КТБ“ АД по процесните договори са обезпечени и това важи както за главницата, така и за лихвите и неустойките. Възраженията на кредитора, обосновани с действието на пар.5 от ПЗР на ЗИДЗБН, не могат да бъдат съобразени, тъй като въпросната разпоредба е действаща и не е обявена за противоконституционна, поради което е част от действащото в страната законодателство.

С оглед горното съдът намира, че възражението е частично основателно досежно посочената привилегия на вземанията по договора от 26.11.2012г., и неоснователна в останалата част.

Воден от горните съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА промяна по възражение с вх.№92227/10.09.2020г., подадено от „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК 831094393, на списъка на допълнителните приети предявени вземания, обявен в ТР на 31.08.2020г. под № 20200831111543 по партидата на „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО - ХОЛДИНГ“ ЕАД, ЕИК 831648572, като **ИЗМЕНЯ поредността** на вземанията на „Корпоративна търговска банка“ АД /в несъстоятелност/, за сумата от общо 26 780,70 лв., представляващи просрочена лихва и неустойки по договор за банков кредит от 26.11.2012г., като същите не са с поредност по чл. 722, ал.1 т. 1 от ТЗ, т.е. изключва се приетата привилегия на вземанията въз основа на договор за особен залог от 26.11.2012г., с първоначално вписване на

25.01.2013г. в ЦРОЗ, чието действие е прекратено на 25.01.2018г., а с поредност по чл. 722, ал.1 т. 8 от ТЗ – като хирографарно.

ОДОБРЯВА списъка, обявен на 31.08.2020г. по партидата на „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО - ХОЛДИНГ“ ЕАД, ЕИК 831648572, с горепосочените корекции.

Да се извърши обявяване в АВ, ТР на определението за одобряване на списъка. Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

